

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 9To/53/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8109011236
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 11. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Farkaš
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2022:8109011236.6

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Farkaša, sudcov JUDr. Emila Dubňanského a JUDr. Rastislava Vargu, PhD., LL.M., MBA, na verejnom zasadnutí konanom dňa 23.11.2022, v trestnej veci obžalovaného A. B. pre zločin sexuálneho zneužívania podľa § 201 ods. 1, 2 písm. a/, b/ Tr. zákona a iné, o odvolaní obžalovaného a prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Prešov sp. zn. 41T/89/2009 zo dňa 17.06.2019 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. poriadku z a m i e t a odvolanie obžalovaného A. B. a prokurátora.

odôvodnenie:

Okresný súd Prešov napadnutým rozsudkom sp. zn. 41T/89/2009 zo dňa 17.06.2019 uznal obžalovaného A. B. vinným v bode I., II. rozsudku zo spáchania pokračujúceho zločinu sexuálneho zneužívania podľa § 201 ods. 1, 2 písm. a/, b/ Tr. zákona v spojení s § 138 písm. h/ Tr. zákona a § 139 písm. d/ Tr. zákona a v bode I - IV rozsudku z pokračujúceho prečinu ohrozovania mravnej výchovy mládeže podľa § 211 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona, ktoré spáchal tak, že

I./ v presne nezistenom čase od júna 2008 do 4.2.2009 v osobnom motorovom vozidle, ktorého bol užívateľom a v ABC Centrum voľného času v Prešove na ul. Októbrovej č. 30 a od septembra 2008 do 4.2.2009 v kabinete Základnej školy na ul. Matice slovenskej v Prešove a v byte na adrese Prešov, ul. Budovateľská č. 11 viackrát po tréningoch alebo súťažiach, vykonal súlož a iným spôsobom sexuálne zneužil maloletú A. A. nar. XX.X.XXXX, ktorá mu bola zverená ako trénerovi spoločenských tancov tanečnej školy INFINITY Prešov s. r. o., pričom vedel, že maloletá nemá 15 rokov a zneužil svoje postavenie tak, že ju najprv k súložu nahováral osobne a cez SMS správy a sexuálne zneužitie dosiahol pod psychickým nátlakom, pričom obnažené pohlavné orgány, pohlavný styk, orálny styk a masturbáciu si nafotil digitálnym fotoaparátom v mobilnom telefóne zn. Nokia E-71,

II./ v presne nezistenom čase od mesiaca november 2008 do 8.2.2009 v Prešove v ABC Centrum voľného času na ul. Októbrovej č. 30, od septembra 2008 do 8.2.2009 v kabinete Základnej školy na ul. Matici slovenskej v Prešove a v byte na adrese C., D. E. XX viackrát po tréningoch, alebo súťažiach vykonal súlož a iným spôsobom sexuálne zneužil maloletú F. G., nar. XX.X.XXXX, ktorá mu bola zverená ako trénerovi spoločenských tancov tanečnej školy INFINITY Prešov s. r. o., pričom vedel, že maloletá nemá 15 rokov a zneužil svoje postavenie tak, že ju najprv k súložu nahováral osobne, cez SMS správy, komunikáciou prostredníctvom ICQ, pričom súlož a sexuálne zneužitie dosiahol pod psychickým nátlakom a obnažené pohlavné orgány, pohlavný styk, orálny styk a masturbáciu si nafotil digitálnym fotoaparátom v mobilnom telefóne zn. Nokia E-71,

III./ v presne nezistenom čase, v mesiaci november 2008 v Prešove, na ulici H. E. XX, kde býva maloletý I., nar. X.X.XXXX a v presne nezistenom čase v decembri 2008 v C. J. K. D. E. XX, kde býval obvinený v podnájme a v presne nezistenom čase od septembra 2008 do 8.2.2009 v kabinete Základnej školy na ul. Matici slovenskej č. v Prešove Lucii Sch. nar. XX.X.XXXX, A. A., nar. XX.X.XXXX, I. G., nar. X.X.XXXX

a L. L. nar. X.XX.XXXX podával alkoholické nápoje, pod vplyvom ktorých ich navádzal na spoločné ohmatávanie, rôzne sexuálne praktiky, bozkávanie maloletých dievčat medzi sebou a pričom pred nimi onanoval a po tom, ako obvinený mal pohlavný styk s maloletou A. A., naviedol I. G. mar. 7.5.1994, aby mal pohlavný styk s mal. A. A., pričom k ich pohlavnému styku došlo. Orálny styk maloletých dievčat a pohlavný styk medzi maloletými I. a A. si obvinený nahrával na mobilný telefón zn. Nokia E 71, pričom tieto videozáznamy prezentoval pred ďalšou tanečnicou Marcelou T,

IV./ v presne nezistenej dobe v mesiacoch september 2008 až december 2008 v Prešove v ABC Centrum voľného času v Prešove na ul. Októbrovej č. 30 a vo svojom osobnom motorovom vozidle ktoré mal v užívaní, po tréningoch, maloletým F. G., nar. XX.X.XXXX, A. A., nar. XX.X.XXXX, I. G., nar. X.X.XXXX a ml. L. L., nar. X.XX.XXXX prostredníctvom notebooku, ktorý si priniesol so sebou, niekoľkokrát prehrával pornofilmy, pričom vo všetkých prípadoch týmto osobám hovoril, že sex už môžu mať, nakoľko majú už 14 rokov.

Za to mu súd uložil:

Podľa § 201 ods. 2 Tr. zákona v spojení s § 38 ods.7 Tr. zákona a v spojení § 41 ods. 1, ods.2 Tr. zákona, úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 7 (sedem) rokov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a / Tr. zákona ho pre výkon tohto trestu zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 61 ods. 1, 2 Tr. zákona uložil trest zákazu výkonu činnosti trénera tanečného športu a učiteľa spoločenských tancov na dobu 5 (päť) rokov.

Podľa § 60 ods.1 písm. a/ Trestného zákona uložil trest prepadnutia vecí:

- mobil zn. Nokia XX N93i N93i-1 RM-156 IME: 353248/01/092440/3 SIM: 566218129313-B,
- mini SD zn. Nokia 16B S/N: 0650V17181U
- mobil zn. Nokia E 71 RM-346, IME: 352924025086278 SIM: 566218422361-B
- pamäťová karta Micro SD 2 GB.

Podľa § 288 ods. 1 Tr. poriadku odkázal zákonnú zástupkyňu poškodenej, M. G., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom C., N. E. XX a zákonného zástupcu poškodeného A. A., nar. XX.X.XXXX, bytom C., D. E. X s ich nárokom na náhradu škody na civilný proces.

Dňa 21.06.2019 prokurátor Okresný prokurátor v Prešove podal odvolanie proti rozsudku.

Prokurátor svoje odvolanie odôvodnil podaním, ktoré bolo doručené súdu dňa 12.08.2019. Prokurátor konštatuje, že citovaným rozsudkom súd prvého stupňa v podstate uznal obžalovaného vinným za skutky uvedené v obžalobe tým, že konanie obžalovaného voči poškodenej vzhľadom na jeho objektívnu a subjektívnu súvislosť považoval za čiastkové útoky jedného trestného činu sexuálneho neužívania čase od júna 2008 do februára 2009, ktorý svoje činy spáchal na odkázaných osobách porušením dôležitej povinnosti vyplývajúcej z jeho postavenia. Avšak neuznal obžalovaného vinným z právnej kvalifikácie skutku v bode I., II. rozsudku ako zločinu výroby detskej pornografie podľa § 368 ods. 1 Tr. zákona a v bode III., IV rozsudku ako zločinu výroby detskej pornografie podľa § 368 ods. 1, 2 písm. b/, c/ Tr. zákona s poukazom na § 138 písm. h/ Tr. zákona.

Svoj právny názor zdôvodnil uznesením Krajského súdu v Trenčíne č. R/28/2018 z 25.08.2014 sp. zn. 23To/83/2014, ktoré bolo zverejnené v zierke stanovísk Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. 3/2018, poukazujúc za nepreukázané, že by obžalovaný mal v úmysle aby ním vyhotovené záznamy sexuálneho charakteru vyvolávali uspokojenie inej osoby, tak ako to má na mysli ustanovenie § 132 ods. 3 Tr. zákona. Súd mal za to, že pod pojmom „iná osoba“ mal zákonodarca na mysli inú osobu než osobu, ktorá takéto zobrazenie súlože, respektíve inej sexuálne praktiky vykonala.

S týmto názorom sa prokurátor nestotožňuje.

Súd akceptoval výpovede maloletých poškodených, uviedol, že tie navzájom korešpondujú, nie sú v rozpore so žiadnym vykonaným dôkazom, a preto nemal dôvod im neuveriť. Na základe dôkazov ustálil skutkový stav v bode I. - III. rozsudku avšak zmenil okolnosti v bode IV. rozsudku tým, že vypustil podstatné okolnosti v bode IV. skutku obžaloby. Svoj postoj všeobecne odôvodnil tým, že na rozdiel od obžaloby vypustil niektoré okolnosti, ktoré nemali žiaden vplyv na trestnoprávnu kvalifikáciu konania obžalovaného. Takáto zmena podľa súdu nemá žiaden vplyv na zachovanie totožnosti a jednoty skutku oproti obžalobe. Prokurátor zastáva názor, že výsluchmi mal. F. G.. A. I. G. zo dňa 10.02.2009 bolo jednoznačne preukázané spáchanie skutku obžalovaným v zmysle IV. bodu obžaloby aj v ďalšom znení ... pri prehrávaní pornofilmov (v ABC-čku) obvinený si ľahol na kreslo zavolať obe maloleté, aby si k nemu ľahli pričom, keď tak maloleté urobili maloletí chlapci ich nechali samých a odišli. Opakované prehrávanie pornofilmov na viacerých miestach osobám mladším ako 15 rokov a ich navádzanie na sex a vyhodnotenie jednotlivých čiastkových útokov obžalovaného v celom kontexte potvrdzuje úmysel, teda cieľ páchatel'a vyvolať uspokojenie inej osoby, čím obžalovaný svojim konaním naplnil pojmové znaky zločinu výroby detskej pornografie podľa § 368 ods. 1, 2 písm. b/, c/ Tr. zákona s poukazom na § 138 písm. h/ Tr. zákona.

Za páchatel'a zločinu výroby detskej pornografie v zmysle aplikačnej praxe je nevyhnutné považovať aj výrobcu detskej pornografie „v súkromí“ a pre vlastné účely, t.j. bez podmienky jej ďalšieho šírenia (rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 24.02.2015 sp. zn. 2Tdo/8/2015). Pod inou osobou je potrebné rozumieť aj samotného výrobcu detskej pornografie, ktorý si ju ponecháva vo svojej dispozícii. V tejto súvislosti prokurátor poukazuje na dôkaz zabezpečený v prípravnom konaní znalecké dokazovanie z odboru elektrotechniky vypracovaného Kriminalistickým a expertíznym ústavom v Bratislave, pričom z pamäťovej karty mobilných telefónov NOKIA N93i 000 a NOKIA N71 boli lokalizované súbory - osoby (obvinený a maloletá F.) a sú na nich zachytené obnažených častí tela dieťaťa, zobrazujúci pohlavný styk, iný spôsob pohlavného styku, ako aj ženské pohlavné orgány dieťaťa a obvineného pohlavný orgán. Súd na základe preukázaného dôkazu obžalovanému uložil trest prepadnutia veci.

Uložený trest je v súlade s návrhom prokurátora. Nemajú výhrady čo do výšky uloženého nepodmienečného trestu odňatia slobody, trestu zákazu činnosti a trestu prepadnutia veci. Navyiac však majú za to, že obžalovanému malo byť uložené ochranné opatrenie, ochranné liečenie. Nestotožňuje sa s názorom súdu, že ochranné sexuologické liečenie neuložil z dôvodu, že obžalovaný od spáchania trestnej činnosti vedie riadny život a má svoju sexuálnu deviáciu pod kontrolou a nie je nutné na neho pôsobiť navrhovanou terapiu.

Zo záverov znaleckého posudku z odboru klinickej psychológie a znaleckého posudku z odboru zdravotníctva, odvetvia psychiatria, drogové závislosti, alkoholizmus a sexuológia vyplýva, že v prípravnom konaní sa obvinený podrobil aj sexuologickému vyšetreniu, u obžalovaného bola zistená prítomnosť sexuálnej deviácie – hebefílie, ktorá je charakterizovaná erotickou a sexuálnou náklonnosťou k maloletým dievčatám – lolitkám. Úchylku je možné liečiť, liečba je dlhodobá. Znalkyňa na hlavnom pojednávaní uviedla, že obvinený sa odmietol podrobiť sexuologickému vyšetreniu v súdnom konaní a znalkyňa odporúčala obžalovanému uložiť ochranné sexuologické liečenie ústavnou formou.

Prokurátor navrhol, aby odvolací súd postupom podľa § 323 ods. 3 Tr. poriadku sám rozhodol alebo vrátil vec prvostupňovému súdu.

Dňa 24.06.2019 obžalovaný A. B. prostredníctvom svojho obhajcu podal odvolanie proti všetkým výrokom.

Odvolanie odôvodnil obhajca podaním, ktoré bolo doručené súdu dňa 17.12.2019. Obhajca konštatuje, že uznesením Krajského súdu Prešove zo dňa 29.06.2016 bol zrušený rozsudok súdu prvého stupňa zo dňa 04.07.2012. Z uznesenia odvolacieho súdu okrem iného vyplýva, že je potrebné vykonať ďalšie dôkazy, resp. zopakovať dôkazy a to práve z dôvodov, pre ktoré odvolací súd zrušil rozsudok súdu prvého stupňa.

Súd prvého stupňa v súlade so závermi vyplývajúcimi z uznesenia odvolacieho súdu zo dňa 29.06.2016 skonštatoval, že výsluchy maloletých poškodených neboli realizované v súlade s ustanovením § 135 ods. 1 Tr. poriadku. Poukázal na skutočnosť, že v určitých momentoch viedla výsluch prítomná psychologička, ktorá kládla vypočúvaným maloletým svedkom sugestívne a kapciózne otázky. Záver

súdu prvého stupňa vo vzťahu k otázkam položeným zo strany psychologičky bol len ten, že neprihliadol na obsah odpovedí, ktoré odzneli na takéto otázky psychologičky.

Súd prvého stupňa zdôraznil, že v zmysle uznesenia odvolacieho súdu mal za to, že vykonané dôkazy zvukovo-obrazové záznamy z výsluchov maloletých svedkov poškodených, ktoré boli realizované dňa 10.02.2009 u Lucie Sch. v čase od 11.25 hod., u A. A. v čase od 16.30 hod. a u I. G. čase od 18.30 hod. boli vykonané zákonným spôsobom, preto musel na tieto výsluchy prihliadať.

Obžalovaný opätovne namieta vykonanie dôkazov na hlavnom pojednávaní, pretože tieto boli zadovážené v rozpore so zákonom.

Opätovne poukazuje na časovú súvislosť vykonaných úkonov prípravného konania od trestného oznámenia až po uznesenie o vznesení obvinenia.

Dňa 10.02.2009 o 8.30 hod. bola na Úrade justičnej a kriminálnej polície OR PZ v Prešove spísaná zápisnica o trestnom oznámení s M. G., matkou poškodenej maloletej F. G.. Zo zápisnice okrem iného vyplýva, že dcéra sa venuje spoločenským tancom a to asi 2 roky, pričom od začiatku ju vedie tréner A. B., ktorý má 28 rokov, býva v C., A. J. E. XX. Následne popisuje svoje zistenia o vzťahu jej dcéry a trénera spoločenských tancov, výsluch skončil o 9.15 hod.

Zrejme po tomto trestnom oznámení vyšetrovateľ OR PZ ÚJKP, odbor justičnej polície Prešov vydal uznesenie, ktorým podľa § 199 ods. 1 Tr. poriadku začal trestné stíhanie pre zločin sexuálneho zneužívania podľa § 201 ods. 1 Tr. zákona pre dva skutky.

V prvom skutku je vymedzený čas páchania od mesiaca november do 08.02.2009. Miesto spáchania skutku a osoba, ktorá ho mala spáchať je identifikovaná ako tréner spoločenských tancov so svojou žiačkou a vedel, že nemá 15 rokov.

V druhom skutku je vymedzený čas „od nezisteného dňa v lete do 04.02.2009, miesto páchania, osoba, ktorá ho mala spáchať je identifikovaná ako tréner spoločenských tancov so svojou žiačkou maloleťou A. a vedel, že nemá 15 rokov.

Z trestného oznámenia je bez všetkých rozumných pochybností zřejmé, že trénerom F. G.. bol obžalovaný. Oznamovateľka uviedla aj presnú adresu trénera, zároveň miesto spáchania, spôsob ako aj obdobie. Závažné pochybnosti však vyvolala skutočnosť, že odkiaľ mal vyšetrovateľ vedomosti, resp. informácie vo vzťahu k druhému skutku uvedenému v uznesení o začatí trestného stíhania a to vo vzťahu k obdobiu, ktoré je v skutku vymedzené „od presne nezisteného dňa v lete 2008...do 04.02.2009“ vo vzťahu k poškodenej maloletej A. A..

Oznamovateľka o tomto nevyhovovala v rámci výsluchu pri podaní trestného oznámenia.

Oznamovateľka bola opätovne vypočutá dňa 10.02.2009 o 9.40 hod. už v procesnom postavení svedka poškodeného v trestnej veci sexuálneho zneužívania.

Svedkyňa vo svojej svedeckej výpovedi uviedla, že dcéra F. G.. sa venuje spoločenským tancom asi 2 roky, pričom od začiatku ju vedie tréner A. B.. Uviedla jeho vek a presnú adresu. Podrobne popísala svoje zistenia, čo zistila z komunikácie na počítači a spôsob konania obžalovaného. Výsluch ukončený o 10.15 hod.

Ani z tejto svedeckej výpovede nevyplývalo, že obžalovaný mal mať styk s maloletou A. A. od leta 2008.

Zo zápisnice o výsluchu osoby mladšej ako 14 rokov L. Sch. vyplýva, že výsluch začal o 11.25 hod., bol ukončený o 11.56 hod. a podpísaný v čase o 12.00 hod. vyšetrovateľkou, zapisovateľkou, maloletou a prítomnou PhDr. K. Petrovou-psychologičkou.

Z úvodu výpovede maloletej svedkyne jednoznačne vyplýva, že táto identifikovala svojho trénera ako A. B..

Z výpovede uvedenej svedkyne možno konštatovať, že z hľadiska časového opisuje prvý pohlavný styk v decembri 2008, pričom z ďalších výpovedí svedkyne nie je možné určiť presne kedy, v akom čase malo prísť ku konaniu, ktoré opisuje v období od decembra 2008 do januára 2009.

Uvedené skutočnosti sú významné z hľadiska právnej kvalifikácie konania obžalovaného napriek ďalšiemu dôkazu - výsluchu maloletej, vyšetrovateľ nevzniesol obvinenie.

So zápisnice o výsluchu svedka osoby mladšej ako 15 rokov maloletej A. A. vyplýva, že výsluch začal o 16.30 hod. a skončil o 17.30 hod., pri výsluchu boli prítomné vyšetrovateľka, zapisovateľka, maloletá a psychologička. Z výsluchu nie je možné ustáliť presný čas, kedy malo po prvýkrát dôjsť k sexuálnemu zneužitiu. Maloletá vypovedá o lete cez prázdniny 2008, ale nie je zrejmé, v ktorom období prázdnin. Objasnenie tejto okolnosti môže mať vplyv na právnu kvalifikáciu konania.

Maloletý I. G. bol vypočutý o 18.30 hod., pričom výsluch skončil o 19.10 hod. Z výpovede je možno časovo ustáliť len konanie, ku ktorému malo prísť v mesiaci december 2008 na byte obžalovaného.

Až po výsluchu I. G. bolo obžalovanému vznesené obvinenie, pričom pri výsluchu, ktorý začal o 19.20 hod. uviedol, že bez prítomnosti obhajcu vypovedať nebude.

Obžalovaný opätovne namieta zákonnosť vykonaných výsluchov dňa 10.02.2009 v čase od 8.30 hod. do 19.10 hod. V tejto súvislosti poukazuje na závery vyplývajúce z rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4Tz/9/2006, podľa ktorého „ ak je zo skutku zrejmé, že ho mala spáchať osoba konkretizovaná, napríklad zamestnaním, postavením, funkciou alebo inak (riaditeľ konkrétnej školy, predseda konkrétneho súdu, generálny riaditeľ pomenovaného podniku a pod.), nemožno trestné stíhanie začať vo veci z dôvodu, že páchatel' je neznámy, ale pokiaľ nie sú dané podmienky neprípustnosti trestného stíhania podľa § 9 ods. 1 Tr. poriadku musí byť zároveň vznesené aj obvinenie, keďže uvedenou identifikáciou je už dostatočne odôvodnený záver, že trestný čin spáchala určitá osoba“.

Z citovaného rozhodnutia možno vyvodit', že od samého počiatku bolo zrejmé, že dôvodne podozrivý bol „tréner spoločenských tancov“, ktorý bol oznamovateľkou identifikovaný nielen menom, priezviskom, ale aj presnou adresou.

Z uvedeného dôvodu mal vyšetrovateľ PZ vzniesť obvinenie už po tom čo bolo podané trestné oznámenie. Odkladanie, resp. posúvanie vznesenia obvinenia na neskorší čas, hoci už sú pre takýto postup splnené podmienky je porušením ustanovenia § 206 ods. 1 Tr. poriadku podstatnou chybou prípravného konania a podstatnou chybou celého konania, ktoré predchádzalo rozsudku. Zároveň bolo porušené právo obžalovaného na obhajobu, pretože postupom vyšetrovateľa (časovo odsúvanie vznesenia obvinenia) mu bolo znemožnené realizovať svoje právo na obhajobu prostredníctvom obhajcu už v prípravnom konaní a to pri najdôležitejších úkonoch prípravného konania.

Obhajca poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5Tdo/50/2014 „ak pre náležité zistenie skutkového stavu treba vypočuť svedka mladšieho ako 15 rokov možno ho v neskoršom štádiu - najmä v konaní pred súdom - v nutných prípadoch znovu vypočuť, prípadne aj primerane konfrontovať (§ 125 Tr. poriadku) a to aj v prípade, ak by išlo o situáciu uvedenú v § 135 ods. 1 Tr. poriadku. Nutnosť tohto postupu treba na jednej strane posúdiť s prihliadnutím na všetky okolnosti konkrétneho prípadu vrátane celkovej dôkaznej situácie a na strane druhej z hľadiska práva obžalovaného na spravodlivý proces v zmysle čl. 6 ods. 3 písm. d/ Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, ktorý zaručuje každému obvinenému z trestného činu právo vypočúvať alebo dať vypočúvať svedkov proti sebe a dosiahnuť predvolanie a výsluch svedkov vo svoj prospech za rovnakých podmienok ako svedkov proti sebe.“

Odvolací súd v zrušujúcom uznesení uviedol, že sa nestotožňuje s názorom, že vyšetrovateľ mal vzniesť obvinenie hneď po podaní trestného oznámenia, pretože podľa odvolacieho súdu skutočnosti, ktoré viedli k vzneseniu obvinenia boli preverované výpoveďami svedkov. Uvedený záver odvolacieho súdu nereflektuje vyššie uvedené rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky.

Odvolateľ poukazuje na skutočnosť, že nielen posúvanie momentu vznesenia obvinenia, ale aj samotné vedenie výsluchu maloletých svedkov vykazuje postupy, ktoré sú v rozpore s trestným poriadkom.

Pri výsluchu maloletej F. G., I. G. zákonom predpísaný postup nebol dodržaný, pretože vyšetrovateľka PZ po ich poučení svedkom neumožnila, aby súvisle vypovedali vo veci, ale hneď im kládla otázky. Potrebne

je totiž poukázať na skutočnosť, že prítomné psychologičky svojimi otázkami aktívne zasahovali do výsluchu maloletých svedkov, ktorými zisťovali priebeh skutkového deja.

Z odôvodnenia rozsudku súdu prvého stupňa nevyplýva na základe akých konkrétnych skutočností súd dospel ku skutkovému zisteniu, že vo vzťahu k časovom vymedzeniu spáchania skutkov uvedených vo výrokoch rozsudku pod bodom I. a II.

V skutku pod bodom I. je obdobie začatia páchania skutku vymedzený tak, že mal začať v presne nezistený čas od júna 2008. K uvedenému je potrebné poukázať na výpoveď samotnej poškodenej A. A., ktorá o tejto skutočnosti vypovedala rozdielne (výpoveď v júni cez prázdniny 2008, resp. v lete cez prázdniny 2008). Pokiaľ ide o vymedzenie konca spáchania skutku do 04.02.2009 nie je zrejmé na základe akého konkrétneho dôkazu dospel súd k uvedenému záveru.

Z výsluchu maloletej A. A. vyplýva kedy naposledy malo prísť k sexuálnemu zneužitiu. Z jej výpovede možno vyvodíť, že naposledy to bolo na párty v decembri 2008.

Vo vzťahu k skutku vo výroku pod bodom II. z odôvodnenia rozsudku nie je zrejmé na základe akého konkrétneho dôkazu je obdobie konca sexuálneho zneužívania vymedzené dňom 08.02.2009.

Z výpovede maloletej F. G. nevyplýva kedy naposledy malo prísť k sexuálnemu zneužitiu. Ak niektorá zo skutkových okolností uvedených v skutkovej vete rozsudku nie je založená na vykonaných dôkazov, nemôže byť súčasťou popisu skutku. V posudzovanej veci je to začiatok a koniec spáchania skutku tak ako vzal za preukázané súd prvého stupňa. Náležité zistenie vyššie namietaných skutkových okolností nemá význam pre právnu kvalifikáciu uvedených skutkov vo výrokoch rozsudku pod bodom I. a II.

Súd prvého stupňa skutky vo výrokoch I. a II. rozsudku právne kvalifikoval ako pokračujúci zločin sexuálneho zneužívania podľa § 201 ods. 1, 2 písm. a/, b/ Tr. zákona s poukazom na § 138 písm. b/ Tr. zákona a § 139 písm. d/ Tr. zákona.

Podľa § 201 ods. 1, 2 písm. a/, b/ Tr. zákona kto vykoná súlož s osobou mladšou ako 15 rokov, alebo kto takúto osobu iným spôsobom sexuálne zneužije potrestá sa odňatím slobody na 3 až 10 rokov.

Odňatím slobody na 7 až 12 rokov sa páchatel' potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1 závažnejším spôsobom konania na chránenej osobe.

Podľa § 138 písm. h/ Tr. zákona závažnejším spôsobom konania sa rozumie páchanie trestného činu porušením dôležitej povinnosti vyplývajúcej z páchatel'ovho zamestnania, postavenia alebo z funkcie alebo uloženej mu podľa zákona.

Súd v súvislosti s ním uviedol, že poškodené mu boli zverené za účelom dosiahnutia istých kvalít v tanečnom športe. V tomto smere mal byť pre nich autoritou avšak túto svoju autoritu použil na uspokojenie svojich chŕťok. Svojim konaním porušil dôležitú povinnosť, ktorá vyplýva z jeho postavenia, t.j. prispievať k správne fyzickému a duševnému rozvoju svojich zverencov.

Podľa Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3Tdo/28/2008 „formulácia dôležitá povinnosť vyplývajúca zo zamestnania, postavenia alebo funkcie je zákonodarcom volená, tak aby zahŕňala porušeniu všetkých možných dôležitých povinností, ktoré páchatel'ovi vyplývajú z jeho postavenia, zamestnania a pracovného zaradenia, pričom ide o povinnosti, ktoré majú vo vzťahu k ochrane života a zdravia ľudí a ktoré sú z tohto hľadiska dôležité a uložené zákonom. Prax túto povinnosť interpretuje tak, že môže byť obsiahnutá okrem zákona aj v inom všeobecne záväznom právnom predpise alebo v konkrétnom príkaze vydanom na základe zákona a spôsobom uvedeným v zákone.“

Ak sa má prihliadať na porušenie dôležitej povinnosti ako dôvod na použitie prísnejšej kvalifikácie táto povinnosť musí byť jednoznačne vymedzená, aby bolo možné ju konkrétne označiť v súdnom konaní. Konštatovanie súdu prvého stupňa, že obžalovaný porušil dôležitú povinnosť vyplývajúcu z jeho postavenia ako učiteľa, t.j. prispieť k správne fyzickému a duševnému vývoju je nielen všeobecná, ale aj v rozpore s vyššie uvedenými závermi vyplývajúcimi zo súdnej praxe.

Ak súd prvého stupňa konštatoval, že obžalovaný mal skutok spáchať ako učiteľ tanca, potom tento skutkový záver mal vychádzať z konkrétneho dôkazu, t.j. pracovnej zmluvy, dohody o pracovnej činnosti, v rozhodnutí by mali byť vymedzené konkrétne povinnosti, ktoré súd považoval za dôležité, ktoré porušil a sú v príčinnej súvislosti k následku.

Trestný zákon rozoznáva rôzne druhy porušovania povinností vyplývajúcich zo zamestnania, postavenia a funkcie, pričom nie všetky možno podriaďiť pod „závažnejší spôsob konania“, niektoré sú len „príťažujúcou okolnosťou“.

Legálna definícia odkázanej osoby je uvedená v § 127 ods. 9 Tr. zákona.

Doktrínálna definícia ako súčasť pojmov chránená osoba podľa § 139 ods. 1 Tr. zákona sa rozumie spravidla osoba s vrodenným alebo obdobným vzťahom k páchatelovi, ktorý zabezpečuje jej výživu, výchovu alebo hmotné alebo iné zaopatrenie alebo starostlivosť.

V tejto súvislosti je potrebné poukázať, že návšteva kurzov tanca bola založená na dobrovoľnosti, že obžalovaný sa v menšej miere spolupodieľal na výcviku, z uvedeného potom nie je možné dospieť k záveru, že poškodené boli vo vzťahu k obžalovanému odkázanými osobami.

Podľa judikatúry vzťah odkázanosti nie je naplnený pri milostnom vzťahu učiteľa a žiačky.

Podľa § 37 písm. e/ Tr. zákona príťažujúcou okolnosťou je to, že páchatel zneužil svoje zamestnanie, povolanie, funkciu alebo postavenie na dosiahnutie neoprávnenej alebo neprimeranej výhody.

Poukazujúc na citované zákonné ustanovenie konanie obžalovaného by bolo možné kvalifikovať iba podľa § 201 ods. 1 Tr. zákona.

S poukazom na vyššie uvedené navrhol rozsudok súdu prvého stupňa zrušiť a vrátiť vec súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znova prejednal a rozhodol.

Na základe riadne a včas podaných odvolaní krajský súd preskúmal podľa § 317 ods. 1 Tr. poriadku zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolatelia podali odvolanie ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. poriadku. Na základe tohto preskúmania krajský súd dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného A. B. a prokurátora nie sú dôvodné.

Súd prvého stupňa postupoval tak, že bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti a v rozsahu nevyhnutnom na rozhodnutie. Týmto svojím postupom naplnil základnú zásadu trestného konania vyplývajúcu z ustanovenia § 2 ods. 10 Trestného poriadku.

Súd prvého stupňa hodnotil dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne nezávisle od toho či ich obstaral súd, orgán činný v trestnom konaní alebo niektorá zo strán. Takýmto postupom súdu prvého stupňa došlo k naplneniu základnej zásady vyjadrenej v § 2 ods. 12 Trestného poriadku.

V odôvodnení rozsudku súd prvého stupňa podrobne popísal rozsah vykonaného dokazovania na jednotlivých hlavných pojednávaniach.

Súd prvého stupňa následne v odôvodnení rozsudku poukázal na skutočnosti, ktoré vyplývajú z jednotlivých dôkazných prostriedkov a ktoré mal za preukázané.

K jednotlivým skutkom uvedených v jednotlivých bodoch rozsudku poukázal na skutočnosti, ktoré má za preukázané a z ktorých dôkazných prostriedkov vychádzal pri svojom rozhodovaní.

Následne súd prvého stupňa sa zaoberal právnou kvalifikáciou konania obžalovaného.

Vo vzťahu k skutkom uvedených v bode I. a II. rozsudku konštatoval, že konanie obžalovaného voči maloletým poškodeným možno vzhľadom na jeho objektívnu a subjektívnu súvislosť považovať za

čiasťkový útok jedného trestného činu sexuálneho zneužívania, ktorý bol páchaný v čase od júna 2008 do februára 2009.

Pri týchto jeho konaniach súd prihliadal na to, že ich spáchal ako učiteľ tanca poškodených. K tomu súd prvého stupňa uviedol, že vzťah obžalovaného k poškodeným mohol tak isto vyjadriť i slovami tréner, inštruktor a iné. Pre poškodených a ich rodičov nebol cudzí človek. Z jeho postavenia vyplývalo, že poškodené mu boli zverené za účelom dosiahnutia istých kvalít v tanečnom športe. V tomto smere mal byť pre nich autoritou, avšak túto svoju autoritu použil na uspokojenie svojich chůťok. Z pohľadu súdu je právne bezvýznamné, že obžalovaný nemal kvalifikáciu „tréner tanečného športu“, ktorú by získal od Slovenského zväzu tanečného športu. Svojím konaním teda porušil dôležitú povinnosť, ktorá vyplýva z jeho postavenia, t.j. prispieť k správne fyzickému a duševnému vývoju svojich zverencov.

Zároveň mal súd prvého stupňa za to, že poškodení vo svojom postavení ako žiaci obžalovaného ako trénera boli odkázaní na obžalovaného a tým mali obmedzenú slobodu svojho rozhodovania. Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že obžalovaný teda zneužil svoje postavenie, manipuloval s poškodenými, ktorí konali tak, ako konali aj pod vplyvom toho, že chceli byť účastní tanečných tréningov pod vedením obžalovaného.

Na základe uvedeného mal potom súd za preukázané, že svoje činy spáchal na odkázaných osobách porušením dôležitej povinnosti vyplývajúcej z jeho postavenia.

Na základe uvedeného súd uznal obžalovaného vinným z pokračujúceho zločinu sexuálneho zneužívania podľa § 201 ods. 1, 2 písm. a/, b/ Tr. zákona v spojení s § 138 písm. h/ Tr. zákona a § 139 písm. d/ Tr. zákona.

Súd prvého stupňa zdôraznil, že obžaloba kládla v týchto bodoch a bodoch III. a IV. obžaloby za vinu i spáchanie zločinu výroby detskej pornografie podľa § 368 ods. 1 2 písm. b/, c/ Tr. zákona. V tejto súvislosti súd prvého stupňa v prvom rade poukázal na znenie skutkovej podstaty a charakteristiku detskej pornografie. Následne konštatoval, že mal vykonaným dokazovaním za preukázané, že obžalovaný zaznamenával na svoj mobil fotografie, resp. video, na ktorom bol zobrazený jeho pohlavný styk a sexuálne praktiky s dieťaťom, t.j. osobou mladšou ako 18 rokov, resp. sexuálne praktiky medzi týmito osobami. Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že takto obžalovaný konal v úmysle prechovávať akési trofeje, resp. pamiatku na to čo sa stalo.

Podľa názoru súdu však nebolo vykonané dokazovaním preukázané, že by obžalovaný mal úmysel, aby tieto záznamy vyvolali uspokojenie inej osoby tak ako má to na mysli ustanovenie § 132 ods. 3 Tr. zákona. Súd má za to, že pod pojmom iná osoba mal zákonodarca na mysli inú osobu, než osobu toho kto takéto zobrazenie súlože, resp. inej sexuálnej praktiky vykonal. To, že obžalovaný takéto záznamy zrealizoval vyplýva z jeho osobnostnej črty, ktorá je konštatovaná v znaleckom posudku PhDr. Petrovej č. 14/2009 – znížená sexuálna pudová kontrola pri narcisticko-exhibicionistických črtách.

Takýto právny názor súdu je v súlade s rozhodnutím R 28/2018 - uznesenie Krajského súdu v Trenčíne z 25.08.2014 sp. zn. 23To/83/2014, ktoré bolo zverejnené v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu SR a Rozhodnutí súdov Slovenskej republiky č. 3/2018, v ktorom je tiež mimo iného konštatované, že smerovanie k vyvolaniu sexuálneho uspokojenia inej osoby v zmysle § 132 ods. 4 Trestného zákona nie je dané potencionálnou (objektívnou) spôsobilosťou vyvolať takéto uspokojenie, ale určením účelu použitia konkrétneho zobrazenia sexuálneho styku alebo obnažených častí tela páchatelom trestného činu pri konaní uvedenom v § 368 až 370 Trestného zákona; inou osobou je osoba odlišná od páchatela. Určenie účelu použitia zobrazenia sexuálneho styku alebo obnažených častí tela na vyvolanie sexuálneho uspokojenia inej osoby v zmysle § 132 ods. 4 Tr. zákona (určenie „smerovania“ zobrazenia) nie je trvale predurčené danosťou alebo absenciou takéhoto určenia osobou, ktorá sa podieľa na vyhotovení zobrazenia. Pri posudzovaní trestných činov podľa § 369 až 370 Tr. zákona je rozhodujúce na subjektívne zameranie osoby, ktorá so zobrazením vykonáva manipuláciu zodpovedajúcu1.) naposledy označených ustanovení

Z týchto dôvodov súd prvého stupňa vypustil z rozsudku túto právnu kvalifikáciu oproti tomu čo bolo navrhnuté v obžalobe.

Vo vzťahu k skutkom uvedeným v bode I., II., III., IV. rozsudku v prvom rade súd prvého stupňa poukázal na skutkovú podstatu prečinu ohrozovania mravnej výchovy mládeže podľa § 211 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona.

Zdôraznil, že mal za preukázané, že obžalovaný buď ústne alebo zaslaním SMS správ alebo prostredníctvom internetovej siete navádzal maloletých poškodených na vykonávanie rôznych sexuálnych praktík, keďže poškodení boli v tom čase v zmysle legálnej definície uvedený v ustanovení § 127 ods. 1 Tr. zákona deťmi išlo jednoznačne o navádzanie k nemravnému životu, pretože aktívny sexuálny život je u týchto osôb, či už z pohľadu práva alebo všeobecnej morálky vylúčený. Takto obžalovaný vystavil poškodených nebezpečnému spustnutiu t.j., že budú viesť nemravný život spočívajúci v promiskuite.

Ďalej mal súd prvého stupňa za preukázané, že obžalovaný v presne nezistenom čase od decembra 2008 do 10.02.2009 ukazoval osobe mladšej ako 18 rokov, t.j. poškodenej A. H. video, na ktorom boli zaznamenané sexuálne praktiky medzi maloletými, keďže poškodená mala v tom čase menej ako 18 rokov išlo jednoznačne o navádzanie k nemravnému životu, takto obžalovaný vystavil aj túto poškodenú nebezpečenstvu spustnutia t.j., že bude viesť nemravný život spočívajúci v promiskuite.

Následne bolo preukázané, že obžalovaný podával poškodeným alkoholické nápoje vo väčšom množstve. Tieto skutočnosti vyplývajú zo znaleckého posudku č. 94/2012, v ktorom je konštatované, že poškodený L. L. sa nachádzal v strednom stupni opitosti, I. G. a A. J. v ľahkom stupni opitosti a F. G. v ťažkom stupni opitosti. Toto korešponduje s tým čo uviedla poškodená A. A. M. F. G., že po požití alkoholu im bolo zle a vracali.

Na základe týchto skutočností súd prvého stupňa uznal obžalovaného vinným z pokračujúceho prečinu ohrozovania mravnej výchovy mládeže podľa § 211 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona.

Obžaloba kládla obžalovanému v bodoch III. a IV. obžaloby za vinu spáchanie prečinu podávanie alkoholických nápojov mládeži podľa § 175 Tr. zákona.

Súd prvého stupňa zdôraznil, že po preskúmaní veci má za to, že zo skutkových okolností, ktoré sú uvedené v bode IV. resp., ktoré súd zistil o tomto bode rozsudku vôbec nevyplýva, že obžalovaný podával osobám mladším ako 18 rokov alkoholické nápoje. Čo sa týka bodu III. obžaloby resp. rozsudku, tak súd mal za to, že je vyučený jednočinný súbeh prečinu ohrozovania mravnej výchovy mládeže podľa § 211 ods. 1 Tr. zákona s prečinom podávania alkoholických nápojov mládeži podľa § 175 Tr. zákona, pretože prečin podávania alkoholických nápojov mládeži podľa § 175 Tr. zákona je k prečinu ohrozovania mravnej výchovy mládeže podľa § 211 ods. 1 Tr. zákona v pomere subsidiarity.

Z takto uvedeného dôvodu súd vypustil z rozsudku túto právnu kvalifikáciu oproti tomu, čo bolo navrhnuté v obžalobe.

Záverom súd prvého stupňa zdôraznil, že obžalovaného v bode I. a II. rozsudku uznal vinným z pokračujúceho zločinu sexuálneho zneužívania podľa § 201 ods. 1, 2 písm. a/, b/ Tr. zákona v spojení s § 138 písm. h/ Tr. zákona a § 131 písm. d/ Tr. zákona v jednočinnom súbehu s pokračujúcim prečinom ohrozovania mravnej výchovy mládeže podľa § 211 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona, v bodoch III. a IV. rozsudku z pokračujúceho prečinu ohrozovania mravnej výchovy mládeže podľa § 211 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona.

Krajský súd v Prešove sa v celom rozsahu stotožnil s argumentáciou súdu prvého stupňa týkajúcou sa právnej kvalifikácie jednotlivých konaní obžalovaného A. B..

K samotným námietkam odvolateľov.

Prokurátor v prvom rade namieta, že konanie obžalovaného malo byť kvalifikované aj ako zločin výroby detskej pornografie podľa § 368 ods. 1 Tr. zákona a bode III., IV. rozsudku ako zločin výroby detskej pornografie podľa § 368 ods. 1, 2 písm. b/ , c/ Tr. zákona s poukazom na § 138 písm. h/ Tr. zákona.

V tejto súvislosti súd prvého stupňa poukázal na rozhodnutie, ktoré bolo publikované v zierke stanovísk Najvyššieho súdu Slovenskej republiky a k samotnej argumentácii súdu prvého stupňa krajský súd zdôrazňuje, že z pohľadu samotného vyvodenia trestnej zodpovednosti páchatela je nevyhnutné skúmať motív, resp. pohnútku páchatela, ktorá viedla k spáchaniu uvedeného trestného činu. Už súd prvého stupňa vo svojom rozhodnutí zdôraznil, že ustálil zo svojho pohľadu, že motívom obžalovaného bola de facto dokumentácia svojich „úspechov“. Nešlo o výrobu pornografie v pravom slova zmysle ako to namieta prokurátor. Krajský súd sa v tomto sme celom rozsahu odvoláva na argumentáciu súdu prvého stupňa, s ktorou sa aj stotožnil.

Obhajoba v rámci svojich námietok v prvom rade namietala, že už v prípade podaného trestného oznámenia bolo zrejme, že skutok mala spáchať osoba, ktorá bola bližšie špecifikovaná a bolo zrejme,

že sa jedná o obvineného, no orgány činné v trestnom konaní nepostupovali tak, že by vzniesli obvinenie tejto osobe, ktorá bola už identifikovateľná z podaného trestného oznámenia. V tejto súvislosti krajský súd, tak ako už to vyjadril aj v uznesení o zrušení prvého rozsudku musí konštatovať, že pre vznesenie obvinenia nestačí iba aby zistené skutočnosti nasvedčovali záveru, že bol spáchaný trestný čin, ale je potrebné aby sa odôvodňovali aj záver, že trestný čin spáchala určitá osoba. K záveru o spáchaní trestného činu určitou osobou stačí vyšší stupeň pravdepodobnosti, ktorý však musí byť konkrétne zistenými skutočnosťami dostatočne odôvodnený. Nie je potrebné, aby trestná činnosť bola spoľahlivo preukázaná ako v prípade obžaloby, no nestačí však všeobecne podozrenie z trestnej činnosti, ktoré nie je konkrétne doložené. Už v predchádzajúcom svojom zrušujúcom uznesení krajský súd zdôraznil, že je predsa prirodzené, že orgány činné v trestnom konaní po uvedení prvej informácie v trestnom oznámení oznamovateľkou tieto skutočnosti preverovali a až po potvrdení týchto skutočností vznášali obvinenie konkrétnej osobe. Takýto postup orgánov činných v trestnom konaní je v súlade aj s rozhodnutím Najvyššieho súdu, na ktoré sa odvoláva odvolateľ v rámci z podaného odvolania.

Odvolateľ - obžalovaný v rámci podaného odvolania zdôraznil, že nie je presne odôvodnená doba páchania jednotlivých skutkov a to začiatok a koniec spáchania skutku, to znamená do 08.02.2009. V tejto súvislosti krajský súd musí zdôrazniť, že tieto skutočnosti vyplývajú nielen zo samotného trestného oznámenia, ale aj z výsluchu zákonnej zástupkyne poškodenej a výsluchu maloletých, ktoré určujú začiatok páchania trestného činu a pri trestnom oznámení M. G., matka maloletej špecifikovala dobu kedy sa dozvedela o tom, že takýto trestný čin mal byť páchaný počas uvedeného obdobia, teda kedy sa dostala k počítaču a zistila informácie, na základe ktorých mala podozrenie, že dochádza k páchaniu tejto trestnej činnosti, pretože 08.02.2009 si prečítala komunikáciu, ktorá prebiehala medzi maloletou a obžalovaným, konkrétne čo jej samotný písal 08.02.2009. Na základe týchto informácií orgány činné v trestnom konaní ustálili dobu kedy dochádzalo k páchaniu trestnej činnosti. Tieto skutočnosti sú zrejme už z vykonaného dokazovania v štádiu prípravného konania, pretože samotná komunikácia je súčasťou vyšetrovacieho spisu.

Obhajca okrem dlhšej doby páchania trestného činu ako kvalifikačného momentu namietal aj spáchanie trestného činu na odkázanej osobe. K argumentácii súdu prvého stupňa krajský súd dodáva, že z hľadiska praktickej aplikácie ustanovenia § 127 ods. 9 Tr. zákona stačí, ak stav odkázanosti vznikne čo len z dôvodu výživy, alebo z dôvodu starostlivosti, alebo čo len z dôvodu zaopatrovania, alebo čo len z dôvodu výchovy. Pritom nie je podstatné to, či vzťah odkázanosti vznikol priamo zo zákona alebo zo súdneho či správneho rozhodnutia alebo zo zmluvy či z faktického úkonu (napr. matka zverí dieťa susedovi, aby ho postrážil kým ona bude nakupovať).

Výživa, starostlivosť, zaopatrenie a výchova zahŕňa súhrn práv a povinností iného vo vzťahu k odkázanej osobe a tiež zodpovednosť za túto osobu a tým aj vzťah podriadenosti a nadriadenosti. Deti, zvlášť malé deti sa spravidla najviac dokážu naviazať na osoby, ktoré sa im priamo venujú a fakticky vychovávajú, preto je zneužitie stavu odkázanosti vzniknutej na základe faktickej výchovy jednej z najľahších spôsobov zneužitia odkázanosti dieťaťa. Práve z tohto dôvodu tento spôsob sexuálneho zneužívania zákonodarca považuje za závažnejšiu formu tejto trestnej činnosti čo našlo svoj odraz aj v prísnejšom trestnoprávnom postihu zaň. Krajský súd sa v celom rozsahu stotožnil s argumentáciou súdu prvého stupňa, že došlo k naplneniu aj osobitného kvalifikačného pojmu vo vzťahu k chránenej osobe, že išlo o osobu odkázanú.

Obhajoba v rámci svojich odvolacích námietok zdôraznila, že v rozsudku súdu prvého stupňa nebol bližšie konkretizovaný závažnejší spôsob konania podľa § 138 písm. h/ Tr. zákona, čiže spáchanie trestného činu porušením dôležitej povinnosti vyplývajúcej z páchatelovho zamestnania, postavenia, alebo funkcie, alebo uloženej mu podľa zákona.

Súd prvého stupňa sa touto otázkou zaoberal už vo svojom rozhodnutí, kde zdôraznil, že obžalovaný a poškodení boli vo svojom postavení ako tréner a žiak. Obžalovaný zneužil svoje postavenie a manipuloval s poškodenými, ktorí konali pod jeho vplyvom, pretože chceli byť účastní tanečných tréningov pod vedením obžalovaného. Krajský súd sa stotožnil s touto argumentáciou súdu prvého stupňa, že obžalovaný porušil dôležitú povinnosť, ktorá vyplývala pre neho z jeho postavenia, teda postavenia trénera tanca.

Súd prvého stupňa pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu sa plne ako so základnými zásadami pre ukládanie trestu, ktoré sú vyjadrené v § 34 Tr. zákona, zhodnotil všetky rozhodné skutočnosti a dospel

k správneho záveru, že účel trestu vyjadrenej v § 34 ods. 1 Tr. zákona sa u obžalovaného dosiahne trestom odňatia slobody na dolnej hranici zákonom stanovenej trestnej sadzby v trvaní 7 rokov. Nepochybil súd prvého stupňa pri rozhodovaní o zaradení obžalovaného, ktorý doposiaľ nebol vo výkone trestu odňatia slobody, keď ho zaradil na výkon uloženého trestu do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Obžalovaný A. B. spáchal trestný čin v súvislosti s činnosťou, ktorú vykonával preto súd prvého stupňa postupoval správne, keď mu uložil aj trest zákazu činnosti výkonu trénerstva tanečného športu a učiteľa spoločenských tancov na dobu 5 rokov.

V prípravnom konaní boli zaistené veci, ktoré boli použité pri páchaní trestnej činnosti. Súd správne uložil obžalovanému aj trest prepadnutia týchto vecí, ktoré špecifikoval vo výrokovej časti svojho rozsudku.

Súd prvého stupňa pri rozhodovaní o navrhovanom ochrannom opatrení - ochrannom sexuologickom liečení mal správne na zreteli aj dĺžku samotného trestného konania a dospel k správneho záveru, že počas tejto doby nedošlo k správaniu obžalovaného, ktoré by odôvodňovalo uloženie ochranného sexuologického liečenia tak ako bolo navrhované v znaleckom posudku z odboru psychiatrie - sexuológie, pretože obžalovaný svoju úchylku má pod kontrolou.

Nepochybil súd prvého stupňa ani pri rozhodovaní o uplatnených nárokoch na náhradu spôsobených škôd.

Vzhľadom na tieto skutočnosti krajský súd rozhodol tak ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Uznesenie bolo prijaté jednohlasne.
jednohlasne

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.